

Μία από τις
κορυφαίες συγγραφείς
θρίλερ στην Ευρώπη.

EUROCRIME

Asa Larsson

ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

Ο κύκλος της οργής

μετάφραση: Ιωάννα Ηλιάδη

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Θυμάμαι πώς πεθάναμε. Θυμάμαι και ξέρω. Έτσι είναι τώρα. Ξέρω ορισμένα πράγματα, έστω κι αν δεν ήμουν πραγματικά παρούσα όταν συνέβησαν. Αλλά δεν γνωρίζω τα πάντα. Κάθε άλλο. Κανόνες δεν υπάρχουν. Πάρε τους ανθρώπους, για παράδειγμα. Άλλοτε είναι ανοιχτά δωμάτια στα οποία μπορώ να μπαίνω. Άλλοτε είναι κλειστά. Ο χρόνος δεν υπάρχει. Είναι λες και κάποιος τον ξαπόστειλε στην ανυπαρξία.

Ο χειμώνας ήρθε χωρίς χιόνι. Τα ποτάμια και οι λίμνες είχαν παγώσει απ' τις αρχές Σεπτεμβρίου, αλλά το χιόνι δεν είχε φανεί ακόμη.

Ήταν 9 Οκτωβρίου. Ο αέρας ήταν ψυχρός. Ο ουρανός καταγάλανος. Μια από κείνες τις μέρες που μπορείς να τις πιεις στο ποτήρι.

Ήμουν δεκαεφτά χρονών. Αν ζούσα ακόμη, τώρα θα ήμουν δεκαοχτώ. Ο Σίμον κόντευε τα δεκαεννιά. Με άφησε να οδηγήσω παρόλο που δεν είχα δίπλωμα. Ο χωματόδρομος στο δάσος ήταν γεμάτος λακκούβες. Μου άρεσε να οδηγώ. Γελούσα σε κάθε τράνταγμα. Άμμος και χαλίκι κροτάλιζαν χτυπώντας στο σασί. «Συγγνώμη, Μπετάν» είπε ο Σίμον στο αυτοκίνητο, χαϊδεύοντας την επιφάνεια στο ντουλαπάκι του συνοδηγού.

Δεν είχαμε ιδέα ότι επρόκειτο να πεθάνουμε. Ότι θα ούρλιαζα με το στόμα γεμάτο νερό. Ότι μας απέμεναν μόνο πέντε ώρες.

Ο δρόμος ξεθώριασε κι έσβησε στο Σεβουγιέρβι. Ξεφορτώσαμε τα πράγματα από το αυτοκίνητο. Σταματούσα διαρκώς για να κοιτάξω γύρω μου. Τα πάντα είχαν μιαν ομορφιά θεική. Σήκωσα τα χέρια μου προς τον ουρανό, μισόκλεισα τα μάτια για να κοιτάξω τον ήλιο, μια φλεγόμενη λευκή σφαίρα, κι έμεινα να παρακολουθώ την τούφα ενός σύννεφου να ταξιδεύει

ψηλά πάνω μας. Τα βουνά έκλειναν μέσα τους το προαιώνιο και αναλλοίωτο.

«Τι κάνεις;» ρώτησε ο Σίμον.

Εξακολουθούσα να χαζεύω τον ουρανό, με τα χέρια υψωμένα, όταν είπα: «Σχεδόν σε όλες τις θρησκείες υπάρχει κάτι παρόμοιο. Να στρέφεις το βλέμμα στον ουρανό, ν' απλώνεις τα χέρια να τον φτάσεις. Καταλαβαίνω το γιατί. Σε κάνει να αισθάνεσαι καλά. Δοκίμασέ το».

Πήρα μια βαθιά ανάσα κι ύστερα άφησα τον αέρα να βγει σχηματίζοντας μια μεγάλη λευκή τολύπα.

Ο Σίμον χαμογέλασε και κούνησε το κεφάλι του. Σήκωσε το βαρύ του σακίδιο να το ακουμπήσει σ' έναν βράχο κι έστριψε το σώμα του για να χωθεί στα λουριά. Με κοίταξε.

Αχ, θυμάμαι πώς με κοίταζε. Λες και δεν πίστευε στην τύχη του. Κι είναι αλήθεια. Δεν ήμουν απλώς άλλο ένα κοριτσάκι.

Του άρεσε να με εξερευνά. Να μετρά όλα τα εκ γενετής σημάδια μου. Ή να χτυπάει απαλά τα δόντια μου με το νύχι του όταν χαμογελούσα, ν' απαριθμεί μία μία όλες τις κορυφές της οροσειράς Κεμπνεκάισε.

«Άνω δεξιός πλάγιος κοπτήρας: ίχνη τερηδόνας: άνω δεξιός κεντρικός κοπτήρας: γερός άνω αριστερός κεντρικός: περιφερικό σφράγισμα» απαντούσα εγώ.

Τα σακίδιά μας με τον καταδυτικό εξοπλισμό ζύγιζαν έναν τόνο.

Ανηφορίσαμε με τα πόδια ως τη λίμνη Βιτανγκιγιέρβι. Μας πήρε τρεισήμισι ώρες. Παροτρύναμε ο ένας τον άλλον, παρατηρώντας τον τρόπο που το παγωμένο έδαφος έκανε το περπάτημα ευκολότερο. Ιδρώναμε πολύ, κοντοστεκόμασταν πότε πότε για λίγο νερό και κάποια στιγμή σταματήσαμε να πιούμε μια γουλιά καφέ από τα θερμός μας και να φάμε δυο σάντουιτς.

Παγωμένοι νερόλακκοι και βρύα καμένα απ' τον πάγο έτριζαν κάτω από τα πόδια μας.

Το Αλάνεν Βιτανγκιβάαρα δέσποζε στα αριστερά μας.
«Υπάρχει ένας παλιός λαπωνικός τόπος θυσιών εκεί πάνω»
είπε ο Σίμον δείχνοντας. «Το Ουριλάκι».

Αυτή ήταν μια πλευρά του που αγαπούσα. Οι γνώσεις του
σε τέτοια θέματα.

Τελικά φτάσαμε εκεί. Ακουμπώντας προσεκτικά τα σακί-
διά μας στο έδαφος στην πλαγιά, σταθήκαμε σιωπηλοί για λίγα
λεπτά, ατενίζοντας μακριά πέρα από τη λίμνη. Ο πάγος έμοια-
ζε με χοντρό μαύρο υαλοπίνακα πάνω από το νερό. Παγιδευ-
μένες φυσαλίδες ακολουθούσαν σχέδια σαν σπασμένα μαργα-
ριταρένια κολιέ. Τα ραγίσματα φαίνονταν σαν τσαλακωμένο
χαρτί.

Ο παγετός είχε τσιμπολογήσει κάθε φυλλαράκι στο χορτάρι,
κάθε κλαράκι, κάνοντάς τα εύθραυστα και εύθρυπτα. Κλωνά-
ρια κρανιάς και καχεκτικοί θάμνοι αγριοκυπαρισσιάς είχαν
μια μουντή απόχρωση ψυχρού πράσινου. Σημύδες νάνοι και
βλαστάρια βατομουριάς είχαν ζαρώσει σε αποχρώσεις του αί-
ματος και της βιολέτας. Και όλα ήταν σκεπασμένα με πάχνη.
Μια αύρα πάγου.

Ήταν απόκοσμα ήσυχα.

Ο Σίμον αποτραβήχτηκε στον εαυτό του σκεπτικός, ως συ-
νήθως. Είναι από τους τύπους που μπορούν να παγώσουν τον
χρόνο. Ή ήταν. Ήταν τέτοιου είδους άτομο.

Εγώ όμως ποτέ δεν μπορούσα να μείνω ήσυχη για πολύ.
Απλώς έπρεπε ν' αρχίσω να ξεφωνίζω. Όλη αυτή η ομορφιά –
αρκούσε για να σε κάνει να εκραγείς.

Έτρεξα πάνω στον πάγο. Όσο πιο γρήγορα μπορούσα χωρίς
να γλιστρήσω. Ύστερα στάθηκα με τα πόδια μου ανοιχτά κι
αφέθηκα να τσουλήσω για πολλά, πολλά μέτρα.

«Κάν' το κι εσύ!» φώναξα στον Σίμον.

Εκείνος χαμογέλασε και κούνησε το κεφάλι του.

Με τον χοντροκομμένο τρόπο που το έκαναν στο χωριό που
είχε μεγαλώσει, το Πιλιγιέρβι.

[Το καλύτερο βιβλίο της Λάρσον μέχρι σήμερα. Τα μεταφυσικά στοιχεία εντάσσονται άψογα στην αγωνιώδη πλοκή με αποτέλεσμα ένα εξαιρετικά συναρπαστικό ανάγνωσμα. **]** BOOKLIST

Καθώς η άνοιξη φτάνει στον μακρινό βορρά της Σουηδίας, το πτώμα μιας νεαρής γυναίκας ανασύρεται από τον σπασμένο πάγο στον ποταμό Τόρνε. Την ίδια περίοδο μια σκοτεινή φιγούρα στοιχειώνει τα όνειρα της εισαγγελέα Ρεμπέκα Μάρτινσον στη γειτονική Κίρουνα. Είναι δυνατόν να πρόκειται για τη νεκρή;

Ενώνοντας άλλη μια φορά τις δυνάμεις της με την επιθεωρήτρια της αστυνομίας Άννα-Μαρία Μέλα, η Ρεμπέκα παρασύρεται σε μια έρευνα που ξαναζωντανεύει τις από καιρό ξεχασμένες φήμες για ένα γερμανικό μεταγωγικό αεροπλάνο που εξαφανίστηκε το 1943 — και για συνεργάτες των Ναζί στην πόλη, όπου η ντροπή και η μυστικοπάθεια σκεπάζουν σαν σάβανο τις αναμνήσεις των ντόπιων από τον πόλεμο.

Και στην ανεμόδαρτη όχθη μιας παγωμένης λίμνης караδοκει ένας δολοφόνος, που θα σκοτώσει ξανά για να κρατήσει το παρελθόν θαμμένο για πάντα κάτω από τη σιωπή πενήντα χρόνων πάγου και χιονιού.

Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΡΕΜΠΕΚΑ ΜΑΡΤΙΝΣΟΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ANNA-MARIA ΜΕΛΑ

[Εντυπωσιακή... Μια ξεχωριστή ιστορία, τόσο δυσόιωνη όσο το μοτίβο των κορακιών που χρησιμοποιεί συχνά η Λάρσον, για μια διεστραμμένη αγάπη και για τη λυτρωτική δύναμη της αφοσίωσης. **]** PUBLISHERS WEEKLY

ISBN 978-960-566-402-2

9 789605 166402

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 6402

APPLICATION
METAIXMIO NOIR
(ΜΟΝΟ ΓΙΑ IPAD)